

דייטולוגיה

עד החתונה זה יעבור...

דבר המערכת:

קוראים יקרים,

מוגשת לכם בזאת מהדורה ראשונה וחגיגית של דייטולוגיה, הביטאון הרשמי של מתכחשי הביצה החיים בתוכה. העלון קורא להדברות בין נשים לגברים, ואולי, מי יודע, יצליח להביא לשלום מיגדרי במזרח התיכון (הדתי) המתחדש שלנו. כפי שתוכלו לראות, הביטאון מכיל מאמרים פובליציסטיים על סוגיות חברתיות נוקבות, דברי שפר ודברי הבל מתחומים שונים, ועוד... קריאה מהנה!

מאמרי הבית

קצין (בני"ש) וג'נטלמן/ציפי חוטובלי

בסביבות גיל 25, ממרומי פסגת הקריירה האישית המתפתחת ורגע לפני שמניותה צונחות פלאים והיא מקוטלגת כ"שרוטה", מתחילה לנקר אצל הרווקה הדתית השאלה המטרידה-איפה טעינו? הכל הרי היה כל כך מוצלח ולפי הספר. עשינו את כל המסלול המוכר, ואפילו השתדלנו לפתח בתוכו אישיות מעניינת ומורכבת.

היינו מדריכות בבני-עקיבא, שירתנו את המדינה במסירות (בשירות לאומי או בתרבות תורנית), העמקנו שורשים רוחניים במדרשה, הרחבנו אופקים בטיוול הגדול לדרום אמריקה, סיימנו תואר נחשב (ואפילו בהצטיינות!), התחלנו ללמוד תואר שני במנהל עסקים ואביר החלומות אין! החברות מהאולפנא הן כבר אמהות גאות לשני ילדים, עסוקות מזמן בענייני משכנתא ומטפלות, ורק אנחנו עסוקות עדיין בלתהות מה קורה עם האקס המיתולוגי או לחילופין מצויות בעיצומו של עוד דייט משמים.

ובכן בנות יקרות, לא לחינם הגענו לאן שהגענו. אין תוצאה בלי סיבה, ואין עשן בלי אש. הבה נשחר את צעדינו ונבדוק שלב אחר שלב את כל הרמזים האפיים המקדמים בסיפור חיינו: ובכן, כמו כל דבר בצה"ל, גם כאן, כרוניקת הטעויות הידועה מראש מתחלקת ל-3 חלקים:

פרק א' – הקצין

הפרדוקס הנשי הקיומי מתחיל להתרקם אי שם בגיל 16. הבנים ה"שחקלים" (ככה קראנו להם בגיל 16) היו אותם בנים שהביעו שאיפה בלתי מתפשרת לחדור אל מעבר לקווי האויב ולהיות טייסים בשייטת מטכ"ל. האמת היא שגם סתם קצינים בצנחנים היו מושא למבטים מצועפים של בנות השבט, וכך נבנתה לה אבן היסוד הראשונה במודל הגברי האולטימטיבי (והבלתי אפשרי) דמות "הקצין". אחר כך זה יעבור לנו. מי באמת רוצה קצין בסיירת שלא רואים אף פעם בבית? מי רוצה לחכות שבועות ארוכים בחרדה ודאגה מתמדת? הכי טוב ג'ובניק!

אבל- הילת הקצין תמשיך לרחף ממעל... בשלב הזה, האידיאל הגברי המחוּספס מפנה את מקומו לדמותו הרוחנית של הבני"ש, הגיבור השני של הסיפור:

פרק ב' - הבני"ש (הלא הוא האיש הכחול מהסיפור האחר שהרס את כל המהלך)

שנות התיכון חלפו להן, והנה הגיע הפיצול המנטלי בין הבנים לבנות- הבנות לשירות (לאומי או צה"לי) והבנים לשיבות (הסדר, גבוהות או סתם מכינות). זוהי נקודת אל חזור בקרע בין המינים שילך ויעמיק עד לשיא בשיעור ה' בהסדר, ויגיע לרמות שיגרמו ליחסי מתנחלים- מצביעי מר"צ להיראות כמו קשר משפחתי חם ואוהב.

במהלך התקופה הזו הבני"שים מתחתנים באושר עם הדייטית הראשונה שלהם, שהופכת לאהבתם הראשונה והיחידה, ואילו הבנות דוהרות במרוץ אחר התואר המלווה בכניסה הדרמטית לחיים האמיתיים.

הבנים הלומי ההסדר פוגשים את הבנות כשהן למודות מציאות ופרגמטיות להכאיב, והמפגש נדון לכישלון.

עד שהבנים יתגברו על הים האזרחות (דבר שקורה בערך בסוף השנה השניה ללימודים בבר אילן), הבנות הספיקו לסיים תואר שני, לצאת עם כמה דתל"שים ולהתחיל לעבוד. אין סיכוי לאהבה.

פרק ג' - הג'נטלמן (ניסיון החזרה לשפיות)

בתקופת הבועה הישיבתית הבנים לא ממש רואים בנות, והתוצאה היא שהמונח ג'נטלמן שייך בלקסיקון הבני"ש המצוי לעולמם של סטודנטים בקיימברידג' במאה ה-16.

ולא, אנחנו לא מדברות על פרחים וגינונים ורומנטיקה בגרוש, אנחנו מדברות על נימוס בסיסי ותרבות אלמנטרית, ואת זה, אפשר לחפש באנטארטיקה.

ידיעותיו הספרותיות של הבני"ש, מעבר ליצירה התורנית הענפה בה הוא מלא, מסתכמות בקופסא שחורה של עמוס עוז אותו קרא בכיתה יא', מאטריקס, מבחינתו זה הסרט הכי עמוק ומשמעותי שהוא ראה בחייו (עד שר הטבעות), הצגה זה משהו שהוא ראה עם ההורים כשהוא היה קטן אבל הוא לא ממש זוכר את אפקט החוויה, ותחביביו הספורטיביים מתמצים בעובדה שהוא אוהד מכב"י תל אביב (בכדורסל, אלא מה?)

רגע, אתם בטח חושבים לעצמכם, על מה היא מדברת? והרי העולם מלא בבנים מלאי תרבות ועמוסי חוויות ממסעות מרתקים ברחבי העולם.

כן, נכון, אתם צודקים. אבל הבני"ש להיכן נעלם???

פתאום מתחוויר לבחורה הדתית שעליה לבחור בין בחור מעניין שכיפתו רופפת ובין בני"ש רוחני שתרבותו רופפת. ואילו הבנות, שתמיד ידעו לבצע שתי פעולות במקביל בלי להתבלבל, הצליחו להתמודד עם אתגרי השעה ולהיות גם משכילות וגם אולפניסטיות, גם תרבותיות וגם רוחניות, גם יפות וגם אפופות, והן מצפות לאותה מידת מורכבות גם מהצד השני, שיהיה קצין וג'נטלמן, וגם בני"ש אם אפשר, זה יותר מדי???

בטח שזה יותר מדי! לא הבנתם שיש כאן סתירה פנימית?

כי הרי מה רצינו בעצם?

שיהיה...

רצינו וגם קליל

הרפתקן וגם יציב

משורר ואינדיאנה ג'ונס

בני"ש אבל ממש לא בני"ש

קצין וג'נטלמן

ובכן, עכשיו הכל ברור. טעינו לאורך כל הדרך. חשבנו שההתפתחות האינטלקטואלית תעזור לנו לצבור נקודות אבל מה שקרה בפועל הוא שרצנו לבד והשארנו את הבנים מאחור. וממרומי פסגת המורכבות נשארנו לבד.

בנים- לטיפולכם!

ציפי חוטובלי, 25, היא עו"ד ו M.D (דייטולוגית מוסמכת), בזמנה החופשי היא גם היחצ"נית של רואים 6/6 וכותבת ב"במחותרת" (העיתון הנפוץ בביצה).

מבוא למורכבות (I) / אילן הראל

מרביתם הם עוונתיים, ולא זו בלבד שקצרה היריעה, אלא שגם בוש אני לפרטם. ואולם על עוון אחד אודה ואתודה: אינני נוהג לעצור בכביש לטרמפיסטים. נכון, כבר נרשמו בתולדות העולם פושעים גדולים יותר, ואולם מסיבה עליה טרם עמדתי, כאשר אני נוהג ברכבי המהדס חלקות ברחבי כביש גהה, איילון או ירושלים תל-אביב ורואה טרמפיסט הנטוע לו בשולי הדרך כפטרייה לאחר שבוע גשום במיוחד, כשאת פניו מלווה מבט מתחנן, אני אומר בליבי, שכן יהודי רחום אנוכי, "הלוואי שמישהו יעצור לו, הלוואי".

בוודאי שגם לי יש את גבולותיי שלי, ואם אראה לדוגמה טרמפיסט חרדי נושא שטריימל מניילן ביד אחת ואת שאר ארון בגדיו בידו השנייה, עומד במחלף "שער הגיא" רבע שעה לפני כניסת השבת, אשנה ממנהגי הנלוז, אשא עיני למרחמים ואפטיר נוסח חריף שבעתיים: "אלוהים, תעשה שיעצרו לו טרמפ".

לא פסיכולוג ולא בן פסיכולוג אנוכי, ולכן לא אנסה להסביר מדוע זה סוגר אדם ליבו בפני אנשים הצריכים סיוע ממוגע, ועוד בחור שאת רוב שנות שירותו הצבאי בילה בקו צומת תל נוף – תל נוף אותו ניתן לעשות רק, ניחשתם נכון, בטרמפים.

כבר אמרו חכמנו: "אין אדם משים עצמו רשע", ואם כן למה זה מלאה אני אתכם בעובדה עגומה זאת לבטח שאלתם? לזאת אענה כי היא משמשת כפתיח טוב לסוגיה גדולה ורחבה עשרת מונים, ועיקרה תחילה:

ערב קיצי אחד עשיתי את דרכי חזרה מירושלים לאחר פגישה (לא עיוורת, לשם שינוי) עם עלמה חביבה עד מאוד.

השעה הייתה מאוחרת והכבישים ריקים, עובדה שאפשרה לי להעניק פחות תשומת לב לעיקולי הדרך ויותר למחשבות אשר מקום מושבן הינו אי שם במרחבים מטאפיזיים רחוקים, ומטרתן (בגדול) להביא שלום, אור ושמחה לתושבי הכדור. עד כאן ערב שיגרתי למדי.

אלא שאז זה קרה. ממרחק של כ- 200 מטר הבחנתי בהם. צמד בחורים עוטי שחורים עומדים להם בכביש ומחכים, רחמנא ליצלן, לטרמפ! לכאורה, אין בעיה כלל. כל שהיה עליי לעשות הוא להפעיל את אותו "נוהל טרמפים" מפורסם שהזכרתי, ולהמשיך בשגרת נסיעתי כרגיל.

אלא שמסתבר שאפילו המוסר הכפול והגאה שלי לא עמד לצדי בעת ההיא, וזעקתו נשמעה היטב בחלל ראשי: "שלום? אור? אהבה? אלו לא יוכלו להתקיים נערי, ללא החסדים הקטנים בין בני האדם". וואלה!, אמרתי, צודק. "אבל תקשיב" אני בשלי, "בדיוק עכשיו בגלגל"צ השיר הזה שחיכיתי לו כל היום, ואני שומע אותו בפול ווליום, איך בדיוק תבוצע האינטגרציה בינו לבין שחורי הבגדים? וותר לי הפעם, אני אפצה אותך!", המרחק אליהם כבר צומצם ל- 50 מטר וקולו של המוסר שהחליט לחזור למוטב בזמן הכי לא מתאים עוד הדהד בטרם נעלם: "אור ואהבה, אהבה ואור..".

נכנעתי. שלחתי את רגלי אל עבר הברקס ועצרתי. החלון נפתח ואליו נדחפו צמד ראשים מזוקנים ורכים למראה. "לאן אתה מגיע?" שאלו, לרחובות (העיר וההדר, לא האזור שנמצא בניכם לבין הקניון העירוני) עניתי. מבטיהם כבו באחת. "לאן אתם צריכים?" ניסיתי להחיותם, "שני רמזורים מכאן, אך זה לא בכיוון רחובות". יה-רבנן! עם המוסר הכפול שלי-הסתכסכתי. את השיר שאני אוהב-הפסדתי. ובסוף מה? ידי חובת טרמפ לא אצא אפילו אם אסטה ממסלולי ואקחם למחוז חפצם.

אבל את הנעשה אין להשיב וסטיתי.

ואילו אז התפתח לו הדו-שיח הבא:

"נו חבר'ה, מה מספרים? אם כבר להסתובב בלילה, אז עם נשותיכם, תקשיבו לסחבק-הרבה יותר נחמד.

- אתה בטח צודק אבל אנחנו לא נשואים.
- בני כמה אתם?
- אני בן 23 ומוישי בן 22 וחצי.
- יש לכם אח נכה?
- לא
- לא סיימתם את מסכת קידושין בזמן?
- סיימנו
- אתם שבאבניקים?

- ה' ישמור ויציל. חלילה וחס!
- אז מה קרה?
- עוד לא מצאנו את בת זוגנו."

בשלב זה כבר עברנו רמזור אחד מתוך השניים המיועדים, וכבר הרגשתי מבולבל לחלוטין. אני שומע טוב? חשבתי לעצמי, מה כל כך קשה לקבוע עם רייזל מתחת לפנס הרחוב המרכזי של שכונת מאה שערים, לוודא באדיבות זרם הפוטונים של הפנס שאכן מדובר בבחורה, בעזרת חוש המישוש שגם לך נשאר קצת מקום על הספסל הרחב, ובעזרת חוש הראיה שהכל אצלה יהודי למהדרין חוץ מהאף, ואז לקבוע וורט תוך שבועיים אצל מנדל השדכן במסגרת מפגש הפסגה של שני זוגות ההורים?

" כבר נפגשנו עם כל מיני בנות, אבל עד עכשיו זה לא התאים.

- אבל איפה הבעיה? מה היה חסר?
- כל מיני דברים. לפעמים הבחורה לא מספיק יפה ולפעמים היא לא מספיק, לא מספיק..
- מספיק מה? (לחצתי, שהריי מחוז חפצם התקרב במהירות רבה).
- מספיק.. לא יודע, מספיק נקודה."

מצויד בתאבון של נחש אנקונדה שזה עתה הקיץ משנת החורף, התחלתי להאט את רכבי ע"מ להרוויח זמן איכות תודעתי עם שני הטרמפיסטים שלי, שפתחו לי תיבת תמיהות כה גדולה שבטוחני שלאחת הצאצאות הזניחות שלה יקראו יום אחד פנדורה או משהו כזה. אבל, מסתבר שחרף התחכמויותי האחרונות, יש גבול של זמן עליו ניתן למתוח 7 מטרים של כביש באוטו חדיש, והוא לא עולה על 4 שניות.

" תודה רבה ותזכה למצוות.

- גם אתם אחים שלי, גם אתם."

בכל זמן אחר כבר הייתי מסתובב שיכור משמחה על החסד הגדול שזימן לי אלוהים לעשות עם יצירי כפיו, אבל הפעם היה המצב שונה.

היה משהו בקולם שרצה לומר לי דברים, רצה להסביר, אך לא ידע איך. יש, חשבתי, איזשהו ערך מוסף, איזה משהו שפעם היה קל בהרבה לכולם והיום כבר לא. משהו שמעכב זוגיות, משהו שמונע השלמה, משהו שאיתו אנחנו מתמודדים ויודעים שהוא קיים, אך ההורים שלנו מכנים, ולא בעודף רגישות, בברנות יתר.

מהו אותו משהו שבלעדיו חבקו אותנו הורינו כבר בגיל 22 אל מול צ'לם ישיש כשהם מחויכים, חטובים ובעלי שיער (במקומות שרוצים שהוא יהיה, למי שתהיה), ואיתו מסתובבים אנו חסרי מנוח בגילאי 26, 29 ו 32 מדייט לדייט ולזה שאחריו, מבינים פעם אחר פעם שהדרך עוד ארוכה ?

שקעתי במחשבות ואלו הולידו מחשבות המשך ואף נינות ובנות נינות:

האם אותה חלקה ייחודית וענגה שהייתה נחלתה של מגזרנו חלחלה לה עד שהגיעה למגזר אחר שמרני ומקובע הרבה יותר? כלום הרצון לבן זוג שהוא אותו שילוב מדויק בין רוח וחומר, תבונה ורגישות, מראה ולבביות, דומיננטיות ואצילות כבר אינו רק פרי מאוויו של המגזר שתרבות חילונית ודתית הם שתי וערב בבגד יומו?

אכן נודע הדבר, אך מהו דבר זה? ומה שמו?

אם יותר לי להציע תשובה, היא תהיה אחת ויחידה: **מורכבות**.

משמעויות רבות לה למלה מורכבות, ובאות הן לידי ביטוי במגוון רחב של תחומים.

במובן הפשוט, לערבב תרכיז אננס עם מים ולקבל משקה ראוי לשתיה נחשבת פעולה פשוטה, שכן אם תאמר לכמות גדולה של אנשים לבצע זאת, רוב רובם יעשו זאת בהצלחה. לייצר רכב חלל שיפטרל על המאדים וינסה למצוא סימני מים\ אנשים קטנים וירוקים נחשבת לפעולה מורכבת שכן מדובר באוסף של תתי פעולות ממגוון רחב של תחומים כגון אלקטרוניקה, פיזיקה, אווירונאוטיקה, כימיה ועוד רבים וטובים, שבכל אחד בנפרד יש לבצע כמות עצומה של חישובים מדויקים, ובין כולם צריכה לשרור הרמוניה גדולה של שיתוף ותזמון שתאפשר למערכת האדירה הזו ל"נגן" בצורה מושלמת. כיוון שכך, פוטנציאל הקלקול הוא גבוה כי מספיק משהו קטן שלא נלקח בחשבון די צורכו ע"מ לגרום למערכת כלה לקרוס.

רוצה לומר, ככל שמשהו יותר מורכב, כך יותר קשה ליישם אותו, וקל מאוד למצוא בו קלקולים.

על אותו משקל, כשאימא שלי חיפשה בן זוג היא כיוונה לבחור דתי, נאה וטוב לב. למה? כי אלו היו התכונות שבתודעה שלה היוו את הנוסחה לזוגיות מאושרת. הגורמים לכך רבים ולא אסקור את כולם, אך השפעה חברתית-סביבתית-תרבותית, התפתחות אישית והמרקם הביתי בה גדלה, הנם מהדומיננטיים שבהם.

כשאני חיפשתי בת זוג כיוונתי לבחורה יפה (שימו לב לשינוי הסמנטי), חכמה, עדינה, רגישה, עמוקה, מצחיקה, מטופחת, אנרגטית המשלבת תחכום של המאה ה-21 עם אצילות אוקספורדית של המאה ה-19. למען רווחת הקורא לא אציין את שאר 90% התכונות המבוקשות. וכל כך למה? מדוע אצל אימי זה היה כה פשוט, וע"כ לכאורה קל לחיפוש ולמציאה ואצלי כה מורכב וע"כ גובל במסע אינטנסיבי וחוצה מגזר לנבכי קהילת בנותינו המצוינות? המרכיבים הם אותם מרכיבים אלא שתכולותיהם השתנו.

לדוגמא: אם פעם הכרת את גיורא, בן השכן החנון, שליווה אותך מכיתה א' נושא תיק שחור ושלייקס מתוח, עד השרות הלאומי מחזיק צבר ספרים תחת ידו בדרכו לגימנסיה הגבוהה, כששערו עשוי בקפידה ברילנטינית ומכנסי פדלפון מתרחבים לא מערערים את נוכחותה של הכיפה הסרוגה, פשוטה אך יפה, שעל קדקודו, וחשבת "איזה בחור טוב הוא, הוא יהיה אבא נהדר", אז היום את מכירה מבית הכנסת את עמוס הצנחן הקשוח, שכל כלו עזוז צבאי מעורר כבוד, את אמיר החכם מהאוניברסיטה שלבד מהעובדה שהוא בחיים לא ישב ללמוד, והוא יודע כל מה ששואלים אותו, הוא גם די ג'יי משגשג לעת ערביים ומשיג לך את השירים הכי שווים שבועיים לפני כולם.

את מכירה גם את שגיא מהקפיטריה שמה לעשות, לא ממש נמשך לנשים, אבל בעל רגישות למופת ויודע תמיד את כוונותייך 3 שניות לפני שביטאת אותן, וגם את אסי מהתחזוקה שמספר לך שלשיאים הגדולים באמת עם חברה שלו הוא מגיע רק כשהוא קצת רע אליה. הידיד הדוס וחברתו החילונית, חברתך החילונית וידידה הדוס. הרשימה, כמו שהבנתם, ארוכה. נוסף על זה את יאיר לפיד, יובל שרלו וקרי ברדשוואו, ואז, בדיוק אז, כשיגיע לפגישה איתך אותו בחור נאה, דתי, וטוב לבב שאימי תמיד חיפשה את תאמרי: "רגע, הוא אמנם נחמד ומשדר חיוביות, אך הוא לא ממש חתיך כמו שי, ולא ממש רגיש כמו שגיא, לא שנון כמו אייל, ולא ממש מעודן כמו אריאל ובטח שלא קול כמו אמיר". נכון שאחד על אחד הוא לוקח בכללי כל אחד מהם, אך משהו ייטע בך חוסר שקט, התרגלת לסך של תכונות שאהבת ואת לא רוצה לוותר על אף אחת מהן. העובדה שאגרת אותן מ – 34 אנשים שונים אינה מפריעה ולו במאום, והס מלהזכירה.

גם אם לבסוף יצלח הבחור את מבוכ דרישותייך, יכול ונחמדו וטוב ליבו יהיו לו לרועץ מידי פעם, כיוון שגם בקשיחות וניצני הרוע של אסי את מוצאת משיכה מידי פעם, ולמה שהכל ילך כה חלק וטוב? אם נסכם, תכונות שהיו פעם להיט, יכולות היום לשמש כמנוף לסינונו המוקדם של המועמד למפגש, וכן תכונות שנתפסו פעם כמוקצה, יכולות להיחשב כמושכות במצבים מסוימים.

חשוב להבהיר כי אין כאן תכונות יש מאין שקיימות היום ופעם לא היו, אלא מודעות רחבה יותר שמספקות הסביבה, המדיה, הכפר הגלובלי, החופש לשלב, ליצור ולהצהיר, להפוך מוזר למיוחד, ומיוחד למוזר. מודעות שבכוחה להאיר אך גם להחשיך. כל אלו ועוד, תורמים לתשתית המורכבת אשר מסביב. ואלו לא רק אתן. אלה גם אנחנו.

אנו שחיים במרקם רחב של חברות וסגנונות כבר שם. זיהינו את אי המורכבות האבוד והתנחלנו בו, רוצים או לא. חבריהם המסוגרים של מוישי ועמרם (הנה, לא רק שמו הפרטי של MR. BIG נחשף לבסוף...) מאוד קרובים, מיעוטם עדיין צועד במים הרדודים שיובילו אותם אליו, ורובם עדיין מדשדשים בספינה, אך סופם שגם הם יגיעו, שכן דרכה של מציאות עמוקה לצלוח כל מגזר ולחדור כל לב. עוד רבות ייכתב בעניין, ולא כאן המקום לפרט, ואולם השלב הראשון בהתמודדות עם כל מציאות טובה כרעה הוא להכיר בה. אם אתה כבר בג'ונגל, לפחות שתהיה לך מפה.

ועמרם ומוישי? מה נפל בגורלם? שמעתי שכה התרשמו מהנהג שסטה מדרכו בשבילם עד שפשטו את תפיסתם המסוגרת ואת בגדיהם השחורים ועברו אלינו, הדתיים הלאומיים. כמובן שעכשיו הם מורכבים כדבעי.

ואני? מה נסגר איתי? על מנת לנסוע איתי טרמפ עדיין צריך לעלות לאוטו משעת היציאה מהחניון. והמסקנה? לך עם האמונה שלך. בא לך על שיר בגלגל"צ? לא בא לך על שני דוסים באמצע הלילה? עמוד על שלך ואל תתפשר! ממילא תרגיש אידיוט בבוקר כשתתעורר ותבין לאילו סוגי חלומות הידרדרת, כמו שקרה לי, אז לפחות שתצא שאקל, כמו אסי (הרע, הרע)... אוי, הרגע הודיעו לי שהאוטו יבלה עוד לילה במוסך. מישהו מגיע במקרה לקסטינה?

אילן הראל, 27, יועץ אבטחת מידע באלביט מערכות, הופך את צבא היבשה לדיגיטאלי, ועדיין משלם שכר לימוד (והרבה) לאוניברסיטת בר אילן.

דייטולוגיה בגרוש/ ציפי חוטובלי

דייטולוגיה שמחה להגיש לכם שרותי פסיכולוגיית דייטים בגרוש, חינוך אין כסף

והפעם:

קוראים לכם בקפה- משקאות ופשרם

הסיטואציה הבאה מוכרת לכל טירון דייטים מצוי: אתם מגיעים לבית הקפה, המלצרית מניחה על השולחן בחינניות את התפריט, וכעת עליכם לבחור מה לשתות. חשבתם שהשלב הזה הוא שלב טכני ומיותר, שנועד אך ורק כדי לנפנף את המלצרית החיננית שבאה לשאול בפעם השלישית אם אתם מוכנים כבר להזמין, ואם אתם בטוחים שאתם לא רוצים גם לאכל משהו. אז חשבתם. דייטולוגיה שמחה לנער אתכם מתמימותכם ולספר לכם את כל המידע שתוכלו להפיק על אישיותו של בן זוגכם המזמין בנושילנטיות קפה: [כמובן שכל האמור להלן תקף על שני המינים]

קפה- הבנאלי. חסר מעוף יוזמה או יצירתיות. האגף הזה כלל את הקפה ההפוך, האספרסו (הקצר והארור) ואת הקפוצ'ינו המוכרים. אם הוא מכיר שמות איטלקיים ארוכים ומסובכים של אותו מוצר, הוא גם צפוני מתחכם.

תה- תרשו לי להיות לרגע קובי מידן ולשאול מה האסוציאציות שמתעוררות אצלכם למשמע המילה תה? אמרתם בית חולים, פקידים ממשלתיים בהפסקת צהרים, מפגש פנסיונרים, פופטיץ וסילביה המיתולוגיים מזהו זה? יפה מאוד. סקירה ממצה. מה זה אומר על הדייט? ובכן, מדובר בלי ספק באולד פאשן גאי, בעל תפיסות שמרניות, אלא אם כן הוא מזמין צ'אי מסאלה ומתחיל להפליג בסיפורי השנתי שחווה בפונה ודלהי, מה שעלול להעיד על בעיות מסוג אחר לגמרי...

יין- הרומנטי. מאחר ואין כאלה בנמצא אין טעם להרחיב בעניין.

שוקו- הצעיר ברוחו. הוא זוכר ימי חורף גשומים בהם התכרבל מול ערוץ הילדים ושתה שוקו חם. עכשיו הוא רוצה לנסות לשחזר את החוויה. נסי לשחק את מיכל ינאי.

מילקשייק- הנוסטלגי-נוטה להיות גם צעיר ברוחו בכיתה ו' הוא הציע חברות לדורית מהשבת (שבת מעלות למען הסר ספק) בפיצה מתי, והזמין אותה למילקשייק. היא אמרה כן. נוסחה מנצחת לא מחליפים.

מיץ פטל- האינפנטילי- עוד אח למשפחה הענפה של הנוסטלגי והצעיר ברוחו. כדי לאתר את לוגמי הויטמינצ'יק צריך להעמיק בקשר כי בתי הקפה הסטנדרטיים לא מחזיקים את המשקה הקסום. וחבל שכך.

שייק פרות- המגוונת. גם תות גם בננה גם מלון וגם חלב. רוצה לרקוד על כל העולמות. אלה שיוצאות במקביל. אם אתה לא מספיק מגוון בעצמך.

סיידר/לימונדה- הסולידית. לא יקר מדי. לא מיוחד מדי. לא מעורר תשומת לב. קצת משעממת...

פסיפלורה/ליצי- הטרנדית. אוהבת לטעום מה שחדש ומעניין. ומצפה מבן זוגה להיות אקזוטי עם אקלים סאב-טרופי בהתאם. לחובבי מתי כספי ויהודית רביץ.

דיאט קולה/ספרייט- הדיאטתית. אל תתחיל לדמיין אפילו קפה מוקרם או מילקשייק וניל עם שטרודל תפוחים ו 3 כדורי גלידה. לידה כל קלוריה תספר, תשתקלל, ותתורגם לגרמים והיקפים. וותר על החוויה הקולינרית. השתתף איתה בצערה, והזמן סלט ומי ברז.

מיים מינרליים- הטבעית- זהירות סכנה! תשכח מסטייקים ושאר מעדני בשר. אתה תזכה לכל היותר לטופו אפוי בליווי חסה ונבטים. היא לא לוקחת תרופות, ומדעזעת מכל הכימיקלים שיש במזון מעובד. היא תיתן לך הרצאה על גמילה מקפה, ועל ירקות אורגניים, ואפשר להבטיח כי תחיה במחיצתה חיים בריאים ויפים עד שתמות מתת תזונה.

המשקה שאין בתפריט- הטיפוס הנורא מכל! המכונה גם "הנודניק" או "התובענית". הוא יקפיץ את המלצר אחת ל 5 דקות כדי להטריד אותו בתלונות שאין לאותו מסכן כל שליטה עליהם, וביום שהוא במצב רוח טוב גם יאיים בחרם צרכני ובתביעה ייצוגית. לברוח!!!

וכבר אמרו חכמים כי הדייט ניכר בכוסו בכיסו ובכעסו, בשבוע הבא נעסוק בסוגיא הרגישה של

בכיסו

לוח מודעות

למערכת רואים 6/6 דרוש חבר/ת מערכת
לעזרה בארגון מפגשי ספדייטינג
דרישות התפקיד:
לו"ז גמיש, יחסי אנוש טובים, רצינות ומסירות
שכר: 1/3 גן עדן (לפי אחוזים)
המפגשים מתקיימים באוניברסיטת בר אילן
קו"ח והמלצות ניתן לשלוח למערכת

סיפורים פרי עטכם/ן ניתן לפרסם בפינת סיפורי הביצה באתר רואים 6/6,
סיפורים טובים במיוחד יפורסמו בגיליונות הבאים
בנוסף, ניתן לשלוח מאמרים בתורת הדייטולוגיה, תובנות וטיפים בתחום

דייטולוגיה

ביטאון הבית של רואים 6/6 – ארגון הספדייטינג הטוב במגזר
(אז מה אם הוא גם היחיד? קטנוניים!)

עורכת: ציפי חוטובלי תמיכה טכנית: אורי
השראה מקומית: במחלת שבהשראת אפעס שבהשראת...
השראה בינלאומית: קארי ברדשאו
אתר הבית: WWW.SHESH.ORG

יש לכם מה להגיד בעניינים הנדונים?
אתם מוזמנים לשתף את הפורום החדש באתר רואים 6/6

להצטרפות לרשימת התפוצה וכן לתגובות, מחאות, ביקורת בונה, ועוד...

tzipi_hotovely@walla.co.il

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.